

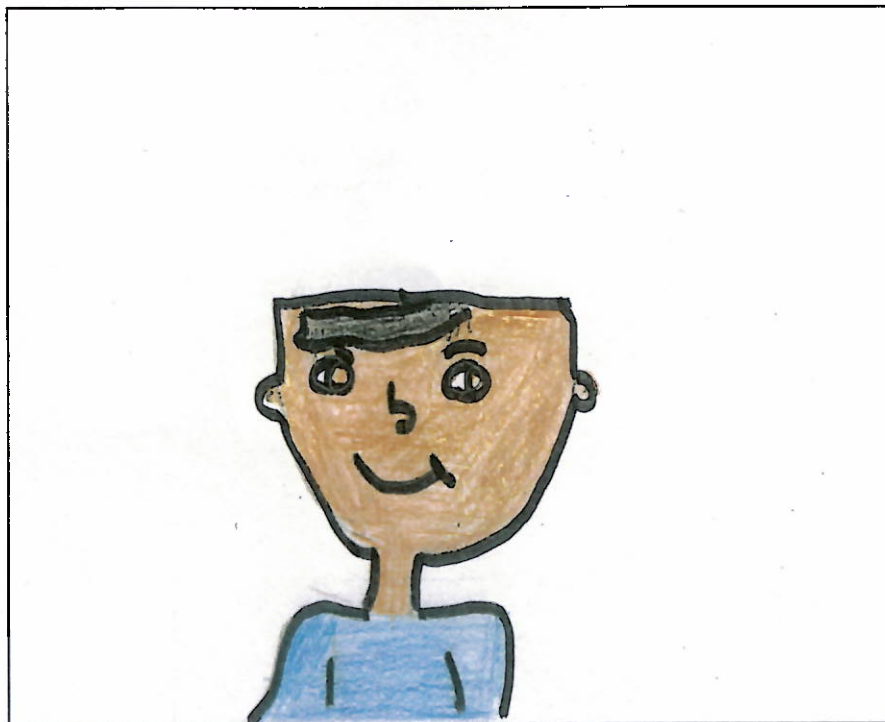
Som nous vinguts!

La nostra arribada a la
ciutat i a l'escola.

Canviar de país, d'amics o deixar de veure a alguns familiars, no és quelcom fàcil per a ningú.

Que la teva vida doni un gir de 180 graus és un fet que coneixen molt bé els nens i nenes de l'aula d'acollida, de l'escola Josep Maria Folch i Torres de l'Hospitalet de Llobregat. Tots ells i elles saben el que és viure entre sentiments de nerviosisme i por, però alhora amb molt optimisme i ganes de començar una nova vida, a un entorn diferent.

Aquests alumnes van ser els que van trobar interessant explicar les seves vivències tot just arribar. A continuació es presenten petites històries narrades en primera persona, sobre com van ser aquests primers instants a la ciutat i l'escola. Vivències, anècdotes i situacions un xic doloroses s'entrellacen i ens ajuden a veure la importància de ser persones acollidores.

Jesús

Venezuela

9 anys

Quan vaig arribar a l'Hospitalet de Llobregat em sentia estrany perquè era molt diferent al meu país, Venezuela. El que no em va agradar és que feia molta calor. Tenia moltes ganes d'anar a la Platja. L'escola em va sorprendre perquè l'edifici el vaig trobar molt alt, hi havia moltes coses de tecnologia. Els companys durant els primers dies em preguntaven tota l'estona com em deia.

Harshpreet Kaur

11 anys

Índia

Recordo que al arribar a aquesta ciutat plovia molt i vam anar a buscar als meus tiets que ja feia temps que vivien aquí. Jo no menjo carn i vaig veure que a molts llocs n'hi havia. Això em va sorprendre. Quan vaig arribar per primera vegada a l'escola, estava molt nerviosa, però em va agradar estar amb els meus companys i hi havia una biblioteca molt xula.

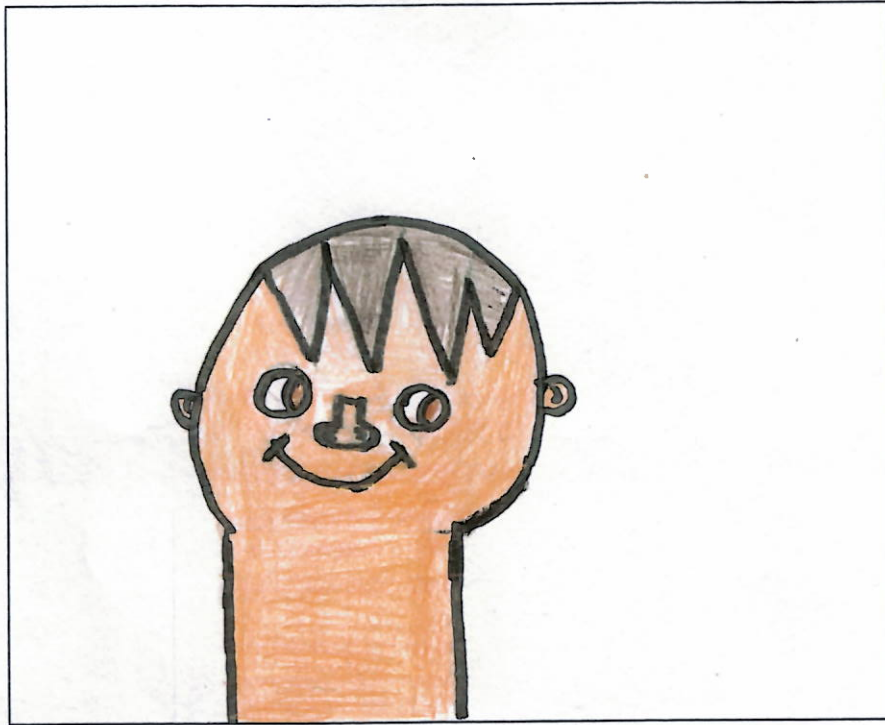

NATALIA

NOU ANYS

República Dominicana

QUAN VAIG ARRIBAR A L'HOSPITAL ET
RECORDO QUE EM VA SOXPRENDRE TRIAR
UNA CIUTAT TAN ENALTME I ELS EDIFICIS
TAN ALTS EM VAN IMPACTAR. EL
QUE MES EM VA AGRADAR ES QUE EM
VAIG RETROBAR AMB EL MEU PARE
I EL MEU GERMA QUE HAVIEM ANAT
UNS MES OSABAM A L'HOSPITAL DE
LLOBREGAT. DE LA MEVA ESCOLA EM VAIG
PATRUCIA EL PATI PEQUEERAMALT GRAN I
QUE HI HAVIA MOLTS LLIBRES DIFERENTS PER
A LLEGIR.

SUFIAN

10 ANYS

VINC D'ITÀLIA

A la meua arribada a la ciutat
tenia molta sen, venia d'Itàlia
i haviem vingut amb tren. Em vaig
trobar amb una sorpresa: els familiars de la meua
mare ens esperaven a la porta de casa meua. Durant
el ~~primer~~ dia a l'escala estava
content però també tenia vergonya perquè
era nou a l'escala.

NOM: ESCARLE

DEU ANYS

BOLÍVIA

QUAN VAIG ARRIBAR A AQUESTA CIUTAT, EM VA AGRADAR, ERA MÉS BONICA I ESTAVA MÉS NETA QUE COCHABAMBA, BOLÍVIA. PERÒ TAMBÉ EM VAIG ENRECORDAR DEL "PIQUE MACHO", UN MENJAR TÍ PIC D'ALLA. PENSAVA QUE NO MENJARIA MAI MÉS AQUEST PLAT. A L'ARRIBAR A L'ESCOLA ESTAVA MOLT NERVIOSA PERQUÈ VAIG VEURE UNA ESCOLA MOLT DIFERENT A LA DE BOLÍVIA, ANA DE VEGADES ENS PARLA VEN A QUÍXUA. EM VA AGRADAR COMENÇAR A PRENDRE MATEMÀTIQUES, CATALÀ I EDUCACIÓ FÍSICA. ME'N RECORDO MOLT D'UN POSTRE QUE VAM FER FA UNS MESOS: ELS PANELLETS, ESTAVEN MOLT BONS.

ELMAHDI

11 anys

MARROC

L'Hospitalet de l'ebre em va semblar una ciutat molt gran. El meu país de marroc, Beni Mellal era petit i em va sorprendre la diferència. Les cases del meu país són grans i aquí veig trobar en llocs on viuen bastant més petits.
El primer dia de l'escola va ser molt estrany perquè no entenien ni parlava castellà ni català. Al cap d'uns dies ja vaig començar a tenir amics.

Johandri

11 anys

Nicaragua

Quan vaig arribar a l'Hospitalet de Llobregat em sentia molt trist i no podia parlar de jugar. La ciutat em va sorprendre moltíssim pels seus edificis i perquè tenia uns paisatges gegants per a jugar. La meua escola em va fer recordar l'escola de Nicaragua perquè també era gran i tenia molts companys i companyes, però allà el pati era molt diferent, teníem més camp per a jugar, i hi havia molts arbres i podíem trepar pels troncs. Durant el primer dia de col·le tenia vergonya però també tenia moltes ganes de conèixer a més i d'aprendre el català i de jugar al pati.

Yorlany

12 ANYS

República Dominicana

Quan vaig arribar a aquesta ciutat em vaig sentir trista perquè trobava a faltar els meus amics i la meua família, la meua àvia, els meus cosins... D'aquesta ciutat em va agradar els edificis, els hotels i els centres comercials. Al arribar al pis d'aquí em va agradar però trobava a faltar el pati que teníem a la casa de Santo Domingo. L'escola em va agradar perquè al pati hi havia moltes coses per a jugar però durant els primers dies vaig estar molt nerviosa i el que no em va agradar va ser que aquí a l'escola no hi ha ca fetetia.

Ishmal

11 anys

Pakistan

Quan vaig arribar a L'Hospitalet de Llobregat recordo que estava molt marejada però quan vaig començar a caminar se'm va passar. Em vaig trobar amb la que havia estat la meua ciutat fins a 3er de primària i hi estava bé perquè sabia parlar bastant. Però també em sentia trista perquè havia deixat el meu Pakistan i tenia família allà. Quan vaig venir a l'escola d'ara no tenia moltes amigues al principi em feia vergonya parlar i em sentia una mica sola. Ara tinc més amigues i vinc molt més contenta a l'escola.

Alamin

11 anys

Bangladesh

Quan vaig arribar a aquesta ciutat em van agradar molt els edificis tan alts que vaig trobar. Estava trist perquè al meu país hi tenia tiets, cosins, amics i un professor ^{m'agradava} molt poder passar el temps amb ells. Al arribar a l'escola del Jesús, el meu tutor em va ajudar. També estava content perquè podria anar a la platja.

Génesis

10 anys

Hondures

Quan vaig arribar a l'Hospitalet de Llobregat em va caïdar l'atenció el metge. No m'esperava que hi hagués DEI que me'n recordo molt va ser del primer dia d'escola, estava feliç perquè sempre m'ha agradat sempre anar a l'escola. El segon dia vaig baixar al carrer d'una collida. Durant els dies em costava molt entendre les coses.

Miguel Antonio

13 anys

República Dominicana

Quan vaig arribar l' Hospitalet de Llobregat vaig sentir moltes ganes de donar-li una abraçada a la meua mare i el meu germà, perquè portava alguns anys sense veure'ls. Quan ens vam abraçar, ens vam posar a plorar molt. Quan ja vaig començar a anar a l'escola vaig començar a anar a l'aula d'acollida amb l'Inaki, i va començar a ensenjar-me a parlar català. Una cosa que em va sorprendre al arribar aquí va ser començar a trobar amb persones de diferents races i cultures, això em va agradar molt.

Angélica

12 Anys

Hondures

Quan vaig arribar a aquesta ciutat em vaig sentir molt contenta perquè veuria a la meua família i a la meua mare, però també molt trista perquè no veuria al meu pare i a la família. Jo estava molt emocionada perquè aniria a l'escola i tenia moltes ganes de començar. Vaig haver d'esperar una mica perquè em faltaven les vacunes. Quan vaig provar el menjar típic d'aquí em semblar deliciós i vaig trobar que hi havia molta més seguretat que al meu País.

Jasper

12 anys

Filipines

Vaig arribar marejat i molt cansat, del trajecte tan llarg en avió. Quan ja vaig arribar a l'Hospitalet de Llobregat vaig abraçar la meua mare després de 3 anys sense veure-la. Al·l'arribar, em va cridar molt l'atenció la ciutat, vaig notar molt el canvi d'on vivia de Filipines perquè allà era un poble. Al·l'arribar a l'escola estava molt nerviós i jo no entenia res del que parlaven. Em parlaven espanyol i jo parlava una mica d'anglès. Al segon dia tots els companys em preguntaven tota l'estona "How are you" em vaig sentir molt bé a l'escola envoltat dels companys.

Luis Mario

12 Anys

El Salvador

Quan jo vaig arribar aquí estava una mica nerviós i també feliç perquè veuria al meu pare, a la meua tieta i al tiet. Quan vaig arribar a l'escola estava nerviós perquè no coneixia a ningú. Però em vaig trobar amb el Miguel Antonio que havia arribat fent pau de la República Dominicana i ara som millors amics. Em va sorprendre veure gent d'altres països i cultures.